Ч. 257. Пятниця 1 грудня (18 падолиста) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Проєкт закона о вислуженині для приватних урядників в Австриї.

I.) Від 1896 р. займає ся австрийске законодавство тим, щоби виготовити закон, котрий забезпечував би приватним урядникам і їх родинам по певних лїтах служби відповідну вислуженину або обезпеченє пенсиї на случай старости або нездібности до дальшої служби а так само і обезпеченє для вдовиць і сиріт по того рода урядниках. Перший проєкт такого закона був виготовлений ще 21 мая 1901 а другий 17 марта 1903 р., але оба ті проєкти не дістали ся до відомости ширших кругів. Тепер-же виготовила комісия палати послів третий проєкт закона, датований з 5 мая 1905, котрий навіть загранична праса називає знаменитою роботою австрийского законодавства. Чи сей проєкт буде ухвалений, годі знати серед теперішних наших запутанин парляментарних; але все-таки годить ся подати єго до відомости ширших кругів, яко діло великої ваги, котре скоро би стало законом, було би великим добродійством для дуже численних тих людий, котрі працюють гірко на хліб насущний без вигляду на якусь обезпеку на старість або на случай нездібности до працї. Сумно було би, як би парлямент задля партийних колотнеч і пустої борби о дрібниці занедбав так важну і, можна сказати, пекучу справу.

Проєкт закона установляє для обовязкової обезпеки пять родів вижидання, значить ся, що коли би прийшло до обовязкового обезпечування приватних урядників, то они могли би вижидати, сподївати ся: 1) ренти на случай нездібности до дальшої праці; — 2) ренти на старість; — 3) ренти для вдовиць; — 4) датку на виховане дітий; — 5) одноразової відправи для позіставших вдовиць взглядно для дітий. Щоби осягнути право до такого побору, поминувши право до одноразової відправи, треба на то передовсїм ждати 120 вкладкових місяців, значить ся 10 лїт, і через той час платити що місяця відповідні вкладки, о скілько не стало би тому на перешкодї нездібність до дальшої служби або смерть обезпеченого внаслїдок нещасливої пригоди при виконуваню служби і в звязи з тою службою.

До обовязкового обезпеченя почавши від скінченого 18 року житя належать всї урядники в приватній службі, котрі у того самого службодавця дістають річно що найменше 600 корон. Обовязок обезпеченя розтягає ся крім приватних урядників ще й на урядників в публичній службі, скоро они не мають звичайного права до пенсиї на случай нездібности до служби або на случай старости і до пенсиї для родини по них.

За принятих на службу в дусї закона уважають ся всї слуги з характером урядників, відтак без взгляду на то всї тоті позіставючі в службі особи, котрі мають виключно або переважно сповняти духову або висшу службу, не виключаючи купецких помічників і діловодців у фабричних підприємствах. Отже виключені від обовязку обезпечування суть всї тоті, що виконують переважно фізичну роботу, робітники, термінатори, слуги і всї особи, котрих уважає ся за челядь.

Обовязані після того до обезпечування особи ділять ся в міру своїх річних поборів на шість кляс платні. До першої кляси належать особи з платнею 600 до 900 корон; до другої з 900 до 1200 корон; до третої з 1200 до 1800 корон; до четвертої з 1800 до 2400 корон; до пятої з 2400 до 3000 корон; до шестої з річними поборами більше як 3000 корон. До платні вчисляють ся також „кватирове“, додатки активальні і функцийні та додатки в натурі.

Кляси платні творять основу для уплати вкладок, а так само й для висоти жадань обезпеченого. Вкладки в противности до попередних проєктів суть то сталі премії, призначено...

## З великим тактом.

(З француского — Ришарда О'Монроя).

Недавно ішла в однім кружку розмова о великих клопотах, які має правительство, аби удержати рівновагу між посїдаючими і тими, котрі хотїли би дійти до маєтку, між роботодавцями і робітниками, ситими і голодними.

— Так, так — сказав маркиз Д'Отен своїм лагідним голосом — треба дійстно щось зробити в користь тих нещастних і упослїдженних. Коби лиш анархісти, політики і провідники партий не робили нам заедно всїлякиx перепон. Так наприклад послїдні страйки на півночи суть справдї дуже сумною появою.

— Ах, страйки! — скрикнув нагле комендант Шавой своїм дзвінким голосом. — Що до того, то з ними можна дуже легко дати собі раду!

Всї обернули ся до високого кирасиєра, що поклав на столї свою руку, руку, котра видавала ся сотвореною на то, щоби держати кирасиєрску шаблю. Зморщивши брови, повторив він ще раз:

— З ними дав би я собі вже раду і не потребував би на те довгого часу, вірте менї.

— Ах, розумію, пане майоре! — відповів маркиз Д'Отен сумно. — Ви кинулись би на нещастних з вашими шкадронами і розіґнали-б їх шаблями... Але то не є розвязкою справи, пане майоре!

— Хто каже, що я розганяв би їх шаблями? Я маю далеко лїпше средство, яке менї в роцї 1887 знаменито помогло, а то: такт!

— Ах, алеж оповіджте нам о тім, пане майоре!

— Дуже радо, мої панове. Тодї стояв я залогою в Лїль і доводив четвертою шкадроною 15-го полку кирасиєрів. Одного дня, коли я їхав верхом через площу попри вікна нашої хорошої властительки каварнї, Евгенії Бістро, прибіг до мене полковий ад'ютант Шамбеноа і крикнув:

— Ах, пане ротмістр, вертаю саме від вас, полковник вас кличе.

Я сейчас поїхав на улицю Екермоаз, де мешкав мій начальник, бо знав вже з досьвіду, що він не любив ждати. Ви чей знали Ля Борлієра, коли він виступив з ґвардиї.

Такого росту як я, але ще грубший. Коли принесено єго кирас до комнати, виглядав він як вартова будка, в котрій можна було сховати ся.

Коли я до него увійшов, мняв він в руцї телєґраму, яку саме одержав, і скоро лиш мене побачив, скрикнув:

— Ах, то ви, капітане! Добре, що приходите. Саме одержав я від префекта телєґраму; там в тім Лян дїють ся, як здаєть ся, погані річи. Страйк ґірників все ще тревае і завтра вечером мають відбути ся в каварни „Ді коммерс“ великі збори під проводом Брути, того ославленого радикального посла. Одним словом побоюють ся розрухів і тому покликано кінноту. Ви мусите сейчас вибрати ся в дорогу.

— Добре, пане полковнику.

— То вимагає богато такту, але й рівночасно богато енерґії. Лише ніякого непотрібного насильства, розумієте?

— Такт був у мене все — відповів я.

Полковник Ля Борлієр поглянув на мене з таким зачудованем, що менї аж ніяково зробило ся Бог знає, длячого він сумнївав ся о моїм тактї і сказав:

— Ну, ну! Після моєї гадки ви лїпші до роблення шаблею, як до дипльоматичних переговорів. Але остаточно то ваша річ. Робіть, що можете!

Отже я вибираю ся сейчас на чолї моїх людий, радий з тої малої прогульки. Ви знаєте, як вояк тїшить ся, коли лучить ся яка перерва в єго одностайнім житю. Була до того прехороша погода і похід відбував ся дуже добре. Ми йшли на Віолєн і другого дня вечером прийшли до Лян. Цїле місто було в розворушеню і нас повитали з глухим обуренєм. Готовий до атаку їхав я побіч мого трубача на чолї шкадрони улицями, а мій вже тодї дуже поважний живіт викликував неодну глумливу насьмішку.

— О, як видко, добре годують кирасиєрів! То також один з тих, що пасуть ся коштом людської працї!

А я відповідав зі сьміхом: Що робити? Така вже наша вдача. Нас чей не дармо називають „товстою дружиною“.

Коли ми приїхали на головну площу місточка перед церквою, велів я воякам зсїсти з коний і сейчас зажадав, аби мене заведено до бурмістра.

— Бурмістра — відповідає менї якась стара баба — тепер не застанете дома. Він буде

чені на 20 літ, котрі треба платити за кождий місяць, в котрім побирає ся платню, а котрі після кляси платні виносять 6, 9, 12, 18, 24 і 30 корон. З тих премій має службодавець платити дві третини а обезпечений одну третину. Однак приватні урядники, що побирають річну платню звиш 7200 К, обовязані платити цілі премії.

# Вісти політичні.

*Справа реформи виборчої. — Криза на Угорщині. — Події в Росії. — З балканьского півострова.*

Заповіджений проєкт реформи виборчої викликав так ріжнородні погляди, надії і обави, що в тім хаосі думок годі ще нині знайти ся. То лиш нині річ певна, що чи сяк чи так Рада державна мусить заняти ся сею справою і не можна єї ані відкладати на пізнійші часи, ані проволікати без викликаня цілого ряду внутрішних непокоїв. Поодинокі партиї парляментарні мусять тепер заняти вже становище супротив сеї справи. Союз всенімецкий і німецко-народний зазначили вже своє становище, ухвалюючи резолюцию за заведенєм реформи. Они доказують, що заведенє загального права голосованя єсть реформою, відповідаючою справедливости, причім треба однак увзглядити историчне і культурне становище німецкої народности. Право виборче треба звязати з довшим осідком в громаді, розділ мандатів повинен наступити не лиш з увзгляднєнєм числа населеня, але також і сили податкової. Виготовленє нового реґуляміну треба полишити будучій палаті послів, але з гори вже постановити в реформі виборчій, що парляментарною мовою єсть мова німецка.

Magyar Nemzet доносить, що становище кабінету бар. Феєрварі'го єсть непохитне, і зазначує, що правительство кріпко постановило зломити цілою силою закона опір комітатів і карати за него. Іменованє старших жупанів єсть законним актом Корони а правительство постарає ся за всяку ціну, щоби воля Корони мала значінє. Поодинокі події дня не ослабляють ані становища ані енерґії правительства; кабінет буде й дальше поступати своєю дорогою зі спокійною рішучостию і має повну надію, що дасть собі раду з опорними комітатами.

Позаяк кількох віцежупанів відмовило оголошеня плякатами на урядах розпорядженя о покликаню запасової резерви, видав міністер справ внутрішних нове розпорядженє до комітатів, в котрім звертає увагу, що розпорядженє то мусить бути до 24 годин оголошене плякатами, в противнім случаю дотичні власти будуть за то відповідати.

Pesti Naplo доносить, що правительство постановило перевести примусово рекрутацию. В Сеґедині видала тамошна команда приказ, щоби поробити всі приготовленя до примусової рекрутациї. Всї, що мають ставити ся до служби войскової, мусять ставити ся в своїй команді полковій; в противнім случаю приставлять їх силою.

Положенє в Росиї замість поправляти ся, погіршає ся з кождим днем. Тепер настав в цілій Росиї страйк урядників телеґрафічних і в наслідок того нема ніяких вістий крім тих, що надходять листовно зелїзницями. У войску ширить ся ворохобня. На войско в Одесі не можна спустити ся, а в Ревли полки таки просто відмовили послуху і не хотіли виступити против розрухів які там були настали. Навіть кілька ґвардейских полків, стоячих в Петербурзі, підозрівають о змову до бунту. Але вже найнебезпечнійше то, що діє ся в Севастополи. Після депеші, яку одержала Times з Петербурга, збунтовала ся ціла чорноморска фльота. Чотири кораблї воєнні стоять в боєвій позициї против табору сухопутного войска. Ворохобники мають артилерию і уставили єї на великім бульварі. Місто від моря і від цілеччини відтяте зовсім. Урядові вісти, мов-би революціоністи піддали ся, суть безосновні. Оскілька правдива вість, що ворохобники поубивали всїх своїх офіцирів, не знати. Через Париж надходить знов вість, після котрої командант збунтованих кораблїв, Шмідт не піддав ся, а противно, загрозив, що коли би хотіли єго зловити, то він збомбардує цілий Севастополь.

Для характеристики положеня в Росиї може послужити й то, що міністер справ внутрішних має одержати димісию, бо поза плечима Віттого вів реакцийну політику. Ві второк рано о 5 год. якісь два переїзджаючі улицею пани стрілили з револьверів у вікна комнати, де звичайно працює міністер Дурново, але крім розбитя шиб не зробили більше нічого. Полиция здогадує ся в тім замаху на міністра. Не менше характеристичне єсть і то, що бувший поліцмайстер в Одесї Найдгард, котрого арештованя домагали ся жителї Одеси, бо він то викликав погром жидів, іменований тепер ґубернатором в Нижнім Новгороді.

З Константинополя доносять, що вісти, мов би то Туреччина лагодила ся в Дарданелях до опору против фльот европейских, єсть безосновна; противно вийшов тайний приказ з Ілдіс-кіоску до командантів в Дарданелях, щоби они, коли би появили ся кораблї сполучених фльот, запротестували против того, але не стріляли. Вість о занятю в Мітилєне уряду митового і телеґрафічного, зробила в Ілдіс-кіоску велике враженє і зараз відбула ся рада міністрів. Як зачувати, предкладало вже турецке правительство в суботу і неділю амбасадорам всїлякі способи залагодженя справи, але держави не хотять ніяк на то пристати, щоби турецкі достойники були контрольорами македоньских фінансів.

# Новинки.

Львів, дня 30 падолиста 1905

— **Затверджені вибори.** Є. Вел. Цїсар затвердив вибір ґр. Едм. Дідушицкого, властителя більшої посїлости в Ізидорівці, на маршалка ради повітової в Жидачеві; вибір Леон. Висневского, властителя більшої посїлости в Дрогобичи на маршалка і о. Мих. Сервацкого, римо-кат. пароха в Дрогобичи, на заступника маршалка ради повітової в Дрогобичи.

— **Дрібні вісти.** Дня 8-го грудня о годині 9-ій рано відбуде ся в Успеньскій церкві у Львові заупокійне богослуженє за бл. п. Ізид. Шараневича, бувшого сеніора Ставропигійского інститута. — В Лубнях, полтавскої ґубернії, почала виходити ґазета в україньскім язицї п. з. „Хлїбороб". — Є. В. Цїсар постановою з дня 9-го вересня с. р. дозволив на утворенє V-ої державної ґімназиї в Кракові, почавши від шкільного року 1906/7. — З Зальцбурга доносять, що в однім з тамошних готелів пробовав оногди відобрати собі житє вистрілом з револьвера б. директор театру в Есеґ, Отон Мільрад. Єго перевезено до шпиталя, де він по кількагодинних муках помер. Причиною самоубийства були лихі маєткові відносини.

— **Новий почтовий уряд** увійде в житє з днем 1 грудня с. р. в місцевости Башня долїшна, чесанівского повіта, з звичайним обсягом діланя. Округ доручень нового почтового уряду буде

---

певно в каварни „Ді комерс". Там мають они тепер збори.

— А де каварня „Ді комерс" ?

— Он-там просто, але я не радила би вам там іти, наш бурмістр не дуже любить вояків.

Я поглянув в напрямі вказанім старушкою і побачив дїйстно ярко осьвітлену каварню, що як морска ліхтарня відбивала ся посеред темної ночи. Напись над дверми звіщала, що там кождої неділї вечером грає музика до танцю. Я зсїдаю скоро з коня і входжу так як стою, в шеломі і кирасї до середини, окружений товпою уличних хлопців, котрі приглядали ся менї з боязливою цікавостию. Без труду перепихаю ся при помочи моїх ліктів крізь глоту, а що о цілу голову перевисшаю окружаючих, глядку з гори на неспокійну, роздратовану товпу, котрої очи звернені на підвисшенє, де стояв стіл осьвітлений двома лямпами. З того підвисшеня виголошував мій любий Брута, в хорошім чорнім сурдутї, високім ковнірику і з розпущеним волосєм свою бесїду.

Він в високопарних словах ставив всїлякі неможливі жаданя, як: підвисшенє заробку, принятє всїх виданих робітників, зменшенє годин працї, приниманє вугля змішаного з землею і Бог знає, що ще. Впрочім бесїда, як видавало ся, не робила великого враженя і я стояв зі схрещеними руками, глядячи насьмішливо на бесїдника, коли нараз Брута побачив мене і аби на щось звернути увагу своїх слухачів, крикнув до мене:

— Гей, ти там, пане вояк, я радби знати, чого ти тут шукаєш?

— Я прийшов послухати дурниць і нуджу ся страшенно, бо то справдї незвичайно глупе, що ти нам тут оповідаєш.

На те счинив ся страшенний заколот. Приятелї бесїдника кричали до мене: Проч! Але більшість кричала: „На трибуну! Коли ти такий мудрий, іди й говори!"

Того не дав я собі два рази говорити. Я пускаю ся до підвисшеня, виходжу по сходах, а що Брута не хотів менї добровільно уступити місця, беру я єго легко за ковнїр хорошого сурдута і піднїсши одною рукою в гору, саджаю на крісло поміж слухачами. Нїчого не подобає ся так товпі як проба сили.

Тому я за одним замахом здобув собі прихильність слухачів і всї почали кричати до мене: Бесїда, бесїда!

— Любі приятелї! — сказав я до них. — Не буду вам говорити про полїтику, бо она менї так до лиця, як коневи чипець, але коли схочете, заспіваю вам пісню, що лїпше вас забавить, як нудна бесїда пана Брути.

— Добре, пісню! — заревіло яких тисяч голосів, заглушуючи крики обуреня противників.

І я ставувши перед столом і випрямивши ся, голосом, який привик ревіти слова команди на поли маневрів, заспівав звістну пісню: „Глядав я щастя у винї..."

Кождий стишок повтаряли зі мною слухачі.

Вже при шестім стишку хотїли мене піднести на руки, аж вкінци, переставши співати, крикнув я до зібраних:

— А тепер, любі приятелї, як би то було, колиб і ви пійшли глядати вашого щастя? Я радив би вам пійти домів! Ідїть, глядайте щастя коло ваших жінок; там найдете єго найскорше, а завтра рано ідїть до роботи як звичайно. Всьо проче дурниця!

Ах, пан ве, то був успіх! Я вийшов із салї при небувалім одушевленю. Кождий хотів менї стиснути руку; женщини обіймали мене. А на другий день страйк цїлком скінчив ся, я вернув з моїми людьми до Ліль, проводжений окликами: Нехай жиють кирасєри! Нехай жиє армія!

Коли я вернув, сказав до мене полковник Ля Борлієр:

— Красно, любий Шавой! Я одержав телеґраму префекта. Як здаєть ся, ви визначили ся великим тактом.

становити громада і обшар двірский Башня долішна, а замісцевий Башня горішня, Гута кришталова, Сінявка і Райхав, а також двірский обшар Борова гора.

— **Нове сполучене Відня з Львовом** рішило установити Міністерство зелізниць, заводячи специяльний поспішний поїзд, що буде виїздити з одного міста до другого о 7 годині 30 мінут вечером а стане па місци о 8 год. 45 мін. рано. В той спосіб приспішить ся комунікацию між Львовом а Віднем і по залагодженю орудок в однім місті можна буде через ніч поспіти знов до другого.

— **Виступ української артистки.** Із Станиславова доносять, що перший виступ славнозвістної артистки п. Мариї Заньковецкої в рускім театрі в Станиславові, заповіджений на 28 с. м., не відбув ся по причині загального робітничого страйку. П. Заньковецка виступить аж в четвер 30 с. м. в драмі Карпенка-Карого „Наймичка“.

— **Словаки.** Др. Л. Нідерле видав в Будапешті национальну карту словацких земель. Виходить з неї, що на 2,019.641 Словаків на Угорщині, 1,749.415 Словаків замешкує одноцільною масою 16 північно-західних комітатів на Угорщині. В десятьох комітатах творять більшість мешканців, а в шістьох инших поважні меншости. Словаки є в одній четвертині протестантами, а в трех четвертинах латинниками, приналежними до диецезий кошицкої, остригомскої, спіскої і нітраньскої. Однак на епископских престолах сидять самі Мадяри. В духовних семинариях в Спижи і Кошицях наука відбуває ся в латиньскій і мадярскій мові, зате між протестантским духовеньством переважають Чехи. Переклад біблії, уживаної в протестантских церквах і сьпіваники ческі. Науки відбувають ся по мадярски і по словацки.

— **Великий пожар.** Дня 20 с. м. (з неділї на понеділок о 1 год. по півночи) вибух в селї Залокоть, повіта дрогобицкого, з незвістної причини страшний пожар, котрий в однії годині знищив до нащадку 33 господарств зі збіжем і пашою. Ратунок був немислимий, бо сеї ночи шалїла страшна буря. Тільки провидїню Божому і довшій перерві в забудованях завдячити треба, що цїле село не пішло з огнем. З погорільців лиш 6 господарств було асекурованих, 200 душ лишилось під зиму без хлїба і даху. Нарід в розпуцї, тим більше, що село гірске, є дуже убоге і не в силі прийти в поміч всїм потребуючим. Коли найдуть ся милосердні люди, що схотять стерти бідноті слези, нехай будуть ласкаві слати свої лепти до уряду парохіяльного в Залїкти, п. Підбуж к. Самбора.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** у Львові повідомляє союзні стоваришеня, що з днем 20-го жовтня 1905 р. підвисшив Банк краєвий у Львові процентову стопу від безпосередного кредиту з 4 % на 4½ %, а від посередного кредиту, т. є. за жиром „Краєвого Союза кредитового“, з 4½ % на 5 %. В „Краєвім Союзі кредитовім“ лишає ся незмінена процентова стопа 5½ % від кредиту для кредитових стоваришень. Рівнож взиває ся отсим всї союзні стоваришеня, що користають з кредиту в Банку краєвім, аби задля улекшеня діловодства і зменшеня коштів лиш такі векслї присилали до реескомпту, що їх реченець платности припадає на один і той сам день. Для внутрішного діловодства є пожадане, аби реченції платности припадали в днях 10-го, 15-го, 20-го або 25-го в місяци. В отсих днях зволять союзні стоваришеня також визначувати реченції виплати і сплати позичок. — *Дирекция*

— **Самоубийство.** В Ліенц, в Тироли, відобрав собі онозди житє вистрілом з револьвера в правий висок майор 2-го баталїону стрільців, Франц Ґеберт. Причина самоубийства незвістна.

— **Загальні збори** філії „Просьвіти“ відбудуть ся в Станиславові дня 8 грудня 1905 о 12 годині в полудне в сали театральній. О годині 10 рано в церкві катедральній Богослуженє, а о 5 год. пополудни людовий концерт.

† **Померла** Мария з Антоневичів Тиховичева, вдова по сьвященику, дня 24 с. м., в 70-тім році житя, у Львові. Похорон відбув ся вчера.

# Телеґрами.

**Відень** 30 падолиста. Ческий клюб відбув вчера перед полуднем засїданє в справі реформи виборчої. Вибрано поодинокі комісиї для Чехії, Морави і Шлеска, котрі мають приготовити еляборати в справі подїлу на округи виборчі.

**Берлин** 30 падолиста. Від вчера полудня перервана вся комунікация телеґрафічна з Росиєю.

**Петербург** 30 падолиста. Оногди арештовано тут 230 вояків за то, що збирали складки для родин тих, що погибли підчас послїдних розрухів полїтичних. Арештованих замкнено в петропавловскій кріпости. Часописи доносять, що два полки семенівскої ґвардиї і ґвардийский полк стрільців не хотіли арештувати своїх товаришів.

**Петербург** 30 падолиста. Фінляндский ґен.-ґубернатор Ґерард буде нинї на авдиєнциї у царя в справі іменованя нових сенаторів. Бувший міністер для Фінляндиї іменований членом ради державної.

**Париж** 30 падолиста. Matin доносить, що в виду грізного положеня в Петербурзї і державі конґрес земств буде радити постійно і мабуть за 14 днів буде перенесений з Москви до Петербурга.

**Токіо** 30 падолиста. Рада державна ухвалила знести воєнний стан в Токіо з обмеженем супротив тамошної праси. То має бути переведене за кілька днів. Переговори межи Японією а Хіною в справі Манджуриї довели вже в головних точках до порозуміня.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: „Gazeta Lwowska“ з дня 1 грудня 1905 оповіщує розписанє лїцитацийної продажи старих материялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 15 грудня 1905 до висше згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Услівя продажи подані суть в „Gazet-ї Lwowsk-ій“, а можна їх одержати також в бюрі для справ варштатових згаданої Дирекциї.

— „Wiener Zeitung“ оголошує розписанє оферт на будову тунелю, робіт підгорових, торових і надторових і на уставленє огороджень і таблиць на шляхах прилеглих до тунелю лінії „Таври“ а іменно від кінця стациї Бадґаштайн до північного порталю тунелю і від полудневого порталю тунелю понад потоком Капоніґ коло горішного Вілях. — Оферти на ті роботи можна вносити найдальше до 14 грудня 1905 до 12 години в полудне до ц. к. Дирекциї будови зелїзниць у Відни, Gumpendorferstrasse 10. — Близші услівя і залучники можна переглянути у висше згаданій Дирекциї, або в ц. к. урядах будови в Шварцах в Шпіталь над Дравою що-до робіт на шляхах з північної зглядно полудневої сторони тунелю.

— В цїли уможливленя публиці безпосередного зіткненя з ц. к. зарядом зелїзничим і устного представленя своїх желань і жалоб, як також засягненя інформаций в справах комерцияльних і тарифових, відносячих ся до перевозу на шляхах ц. к. зелїзниць державних; обіздкати будуть делеґати ц. к. Дирекциї зелїзничої більші стациї в цїли устного порозуміня з інтересентами. Делеґати ті будуть приймати інтересентів з понисше поданих місцевостий в бюрі начальника стациї від години 9-ої рано, а іменно в Бродах дня 4 грудня 1905 і 7 лютого 1906, в Підволочисках д. 5 грудня 1905 і 5 лютого 1906, в Тернополи д. 6 грудня 1905 і 6 лютого 1906, в Перемишли д. 18 грудня 1905 і 12 лютого 1906, в Ярославі д. 19 грудня 1905 і 13 лютого 1906, в Переворску д. 20 грудня 1905 і 14 лютого 1906, в Дрогобичи д. 8 січня і 19 лютого 1906, в Сколім д. 9 січня і 20 лютого 1906, в Стрию д. 10 січня і 21 лютого 1906, в Устріках д. 11 січня і 22 лютого 1906, в Любачеві д. 16 січня і 21 марця 1906, в Раві рускій д. 17 січня і 22 марця 1906, в Сокали д. 18 січня і 23 марця 1906, в Самборі д. 24 січня і 28 марця 1906.

## Курс львівский.

| Дня 29-го падолиста 1905. | Платять К с | Жадають К с |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 558·— | 568·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | —·— | 260·— |
| Зеліз. Львів-Черпів.-Яси . . . . . | 580·— | 586·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | —·— | 300·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5 % преміов. . . . . | 111·50 | —·— |
| Банку гіпот 4½ % . . . . . . . . | 100·70 | 101·40 |
| 4½ % листи застав. Банку краєв. | 101·75 | 101·45 |
| 4 % листи застав. Банку краєв. . | 99·— | 99·70 |
| Листи застав. Тов. кред. 4 % . . . | 99·— | —·— |
| „ „ 4 % льос. в 41½ літ. | 99·— | —·— |
| „ „ 4 % льос. в 56 літ. | 98·60 | 99·30 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . | 99·50 | 100·20 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5 % II. ем. | 102·80 | —·— |
| „ „ „ „ 4½ % . . | 101·— | 102·70 |
| Зеліз. льокаль. „ 4 % по 200 кор. | 99·— | 99·70 |
| Позичка краєв. з 1873 р. по 6 % | —·— | —·— |
| „ „ 4 % по 200 кор. | 99·— | 99·70 |
| „ м. Львова 4 % по 200 кор. | 97·80 | 98·50 |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . . . . | 90·— | 98·— |
| Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . . | 52·50 | 54·50 |
| Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . . | 33·— | 35·25 |
| Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . . | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . . | 60·— | 64·— |
| Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . . | 24·80 | 26·80 |
| Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . . | 8·25 | 9·50 |
| Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . . | 9·50 | 11·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цїсарский . . . . . . . . . | 11·24 | 11·40 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·53 | 2·55 |
| 100 марок німецких . . . . . . . | 117·— | 117·50 |
| Доляр американьский . . . . . . | 4·80 | 5·— |



За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недоназа. (Телефона ч. 527).